

POSTANOWIENIE

25 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 25 stycznia 2024 r. w Warszawie
zażalenia J. R.

na postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna

z 28 lutego 2023 r., I CSK 3163/22,

w sprawie z powództwa J. R.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zespołowi Opieki Zdrowotnej

w Proszowicach

o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 28 lutego 2023 r., sygn. akt I CSK 3163/22, Sąd Najwyższy na skutek skargi kasacyjnej powódki J.R. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 8 września 2021 r., sygn. akt I ACa 453/20, w sprawie o zapłatę, w punkcie pierwszym odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, w punkcie drugim zasądził od powódki na rzecz pozwanego Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w P. kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Pełnomocnik powódki – adw. A. K. wniósł w jej imieniu niepodpisane zażalenie na zawarte w punkcie drugim tego postanowienia rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesione zażalenie zawiera brak formalny, gdyż nie zostało podpisane przez pełnomocnika, który wniósł je w imieniu powódki. Brak ten – co do zasady – powinien podlegać sanacji w trybie wezwania pełnomocnika strony do jego uzupełnienia w terminie 7 dni, pod rygorem odrzucenia. Uruchomienie tej procedury sanacyjnej nie było jednak potrzebne z tej przyczyny, że zażalenie nawet gdyby zostało podpisane i tak podlegałoby odrzuceniu. Nie budziło przy tym wątpliwości, że zostało ono wniesione przez dotychczasowego pełnomocnika powódki, o czym świadczy nie tylko treść samego zażalenia, zawierająca dane nadawcy, tj. pełnomocnika powódki, ale również treść koperty, w której nadesłano to zażalenie z adresem i pieczęcią kancelarii pełnomocnika powódki.

Zgodnie z art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia bądź w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Opisany katalog orzeczeń zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego ma charakter zamknięty. Postanowienia Sądu Najwyższego, które nie zostały ujęte w tych przepisach, nie są zatem zaskarżalne zażaleniem (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 30 września 2020 r., I CZ 37/20 i z 14 października 2021 r., IV CZ 67/20), co wynika wprost z ustrojowej pozycji tego Sądu (zob.m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 września 2020 r., V CO 96/20). Dotyczy to także postanowienia o kosztach postępowania kasacyjnego wydanego w związku z odmową przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wobec powyższego niedopuszczalne zażalenie powódki podlegało odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

[SOP]

[a!]

